راز حمله به هیئت‌ها

چرا ضدانقلاب می‌خواهد عزاداری محرم را به حاشیه ببرد؟

گزارش
حسین ارجلو
روزنامه‌نگار

براندازان و ورشکستگان سیاسی که از هر موقعیت و فرصتی برای ضربه‌زدن به نظام سوءاستفاده می‌کنند، این روزها با فرارسیدن ایام عزاداری سید و سالار شهیدان(ع)، از مردم می‌خواهند نسبت به آیین‌های محرم بی‌اعتنا باشند و در مراسم سوگواری اباعبدالله(ع) شرکت نکنند! برخی از آنها سیاه نپوشیدن را ترویج می‌کنند و بعضی دیگر، توهین به نمادهای مذهبی در فضای مجازی و حقیقی را به صورت توأمان در پیش گرفته‌اند. به بیان دیگر، مجموعه‌ها و افراد هتاک به سوگواری ایام محرم با اندکی تفاوت تاکتیکی، در ۲ دسته قابل احصا هستند. نخست، افرادی که از اساس، با دیانت و شریعت عاشورایی زاویه دارند و محرم را به فرصتی برای عقده‌گشایی تبدیل کرده‌اند. این گروه، هیچ‌یک از نمادهای مذهبی را برنمی‌تابند و به این دلیل که محرم، دوام و قوام دین‌داری را به ارمغان می‌آورد، بیشترین هجمه را به آیین‌های سوگواری وارد می‌آورند. بعضی از هواداران این گروه نیز خود را عزادار و داغدار همیشگی مرحومه «مهسا امینی» می‌دانند و به هیچ عزای دیگری معتقد نیستند. دسته دوم، جماعتی هستند که خود را دین‌دار می‌پندارند یا خود را در سلک دینداران جا زده‌اند و یا دست‌کم اینگونه وانمود می‌کنند که پیرو آیین انسانیت هستند، اما نمی‌خواهند با جماعت‌های انقلابی – عاشورایی همراه باشند. این مخالفت تا آنجا بالا گرفته که در برخی موارد، حتی پیروانشان را به عدم‌اتباع از نمادگرایی در ایام عزاداری فرا می‌خوانند. در بهترین حالت می‌گویند که عزاداری‌ها در راستای آرمان‌های نظام نیست و اساساً هیچ ارتباطی با آن ندارد. اهداف این ۲ گروه شاید فرسنگ‌ها با یکدیگر فاصله داشته باشد، اما در نهایت به یک مقصد مشترک می‌رسد که عبارت است از لگدپراکنی به نظام و لجن‌پراکنی علیه انقلاب. یکی با توهم عاشوراستیزی چون محرم و صفر را در امتداد چشم‌اندازهای انقلاب می‌بینند و دیگری با جداکردن مراسم سوگواری از اهداف انقلابی که به تشکیل «هیئت‌های سکولار» منتهی می‌شود.

هجمه‌های اخیر به نمادهای عزاداری در ایام محرم

اهانت به هیئت قمر بنی‌هاشم(ع)

حدود ۲ هفته پیش، ۲ زن و یک مرد در مقابل هیئت قمر بنی‌هاشم(ع) اقدام به کشف حجاب و برهنه‌نمایی در منطقه ۶ تهران کردند. انتشار گسترده این تصاویر، احساسات عزاداران را جریحه‌دار کرد و مطالبه برای دستگیری عاملان این جسارت در فضای مجازی بالا گرفت. برخی کاربران این پرسش را مطرح کردند که «مگر قرار نبود درصورت پیروزی انقلاب ززآ، به عقاید هیچ‌کس توهین نکنید؟ هنوز هیچ اتفاقی نیفتاده برای مقدسات ده‌ها میلیون ایرانی خط و نشان کشیده‌اید.» کاربر دیگری نوشت: «بنویسید آزادی بخوانید حمله به مقدسات». عاملان این هتک حرمت، اما شناسایی و توسط مأموران پلیس اطلاعات فرماندهی انتظامی تهران بزرگ دستگیر شدند.

پاسخ کاربران به توهین شبکه من و تو

رسم رسانه‌های فارسی‌زبان معاند این است که همزمان با گسترده‌شدن شور و شعور حسینی در سراسر کشور، جسارت‌ها و اهانت‌ها را شدت می‌بخشند؛ به‌عنوان نمونه، شبکه «من و تو» در شب اول محرم امسال و درحالی که ایران سیاه‌پوش شده بود، ویدئویی از یک به‌اصطلاح مخاطب منتشر کرد که با تصویربرداری از عزاداری می‌گوید: «عزاداری می‌کنند برای کسانی که هیچ ربطی به ما ندارند.» انتشار این ویدئوی کوتاه کافی بود تا سیلی از واکنش‌ها نسبت به آن در حساب کاربری این شبکه ضدایرانی منتشر شود. برخی نوشتند که «امام حسین(ع) خط قرمز ماست». بعضی گفتند: «من و تو بسوز از عشق مردم به امام حسین». برخی کامنت گذاشتند که «کسی که پرچمش ۱۴۰۰ساله بالاست نیازی به بررسی شما نداره، لبیک یا حسین».

آتش‌زدن نخل ۳۰۰ساله اردستان

آتش‌زدن نخل ۳۰۰ساله کوشک اردستان اصفهان هم یکی از برش‌های شوم اهانت به نمادهای عاشورایی است. آتش‌سوزی عمدی نخل محله کوشک اردستان و اهانت به مقدسات و اعتقادات مردم، موجب جریحه‌دارشدن دل عزاداران حسینی شد. مراسم نخل‌گردانی یکی از آیین‌های قدیمی عزاداری است که برای سوگواری سالار شهیدان برگزار می‌شود و این آیین، قدمتی چند صد ساله در شهرستان اردستان دارد. مجرمان این ماجرا نیز دستگیر شده و طبق گزارش پلیس، اعتراف کرده‌اند که انگیزه شخصی باعث این اتفاق بوده، اما این پرسش همچنان مطرح است که چرا در ایامی که شاهد بیشترین هجمه‌ها علیه هیئت‌ها و دسته‌های عزاداری هستیم، نخلی که آیینه تاریخ سوگواری مردم اردستان است، عامدانه از بین می‌رود؟ آیا این ماجرا حاکی از هدف قرار دادن عقبه‌های عاشورایی نیست؟!

علی کریمی خود را اسپانسر و حامی کیش به‌اصطلاح انسانیت می‌داند ولی حقیقت این است که از طرف کارفرمایان خود وظیفه دارد به هر آنچه رنگ و بوی محرم و عاشورا می‌دهد اهانت کند، چراکه رؤسای او می‌دانند بزرگداشت رشادت‌های اباعبدالله(ع) و اصحاب ایشان(ع)، تکریم رشادت‌های دلیرمردان دفاع مقدس و تحکیم پایه‌های انقلاب اسلامی را در پی دارد

سایبری‌ها علیه عزای اباعبدالله(ع)

در فضای مجازی و در میان کاربران عادی نیز از این دست مصادیق بسیار دیده می‌شود؛ از کمپین‌های مخالفت با خرج دادن و توزیع نذری گرفته تا تمسخر روضه‌خوانی و عزاداری. نکته اینجاست که برخی از مخالف‌خوانی‌ها همراه با جملات به‌ظاهر حکیمانه و عوام‌پسند است و بعضی دیگر نیز از چاشنی طنز و هجو برخوردارند. از باب نمونه، بعضی از هتاکان به‌جای اهانت مستقیم، اینگونه استدلال می‌کنند که میلیاردها تومان خرج عزاداری‌هایی می‌شود که درنهایت با دعا برای شفای بیماران به اتمام می‌رسد؛ غافل از اینکه همان بیماران به دلیل فقر و نداشتن پول درمان فوت می‌کنند! یا از عزاداران می‌خواهند که به‌جای زنجیرزنی، زنجیر از پای گرفتاران باز کنند و در عوض سینه‌زنی، سینه دردمندان را از آلام و دردها خالی کنند. اطعام و نذری‌دادن را درحالی که نیازمندان گرسنه هستند، تقبیح می‌کنند و آن را به سخره می‌گیرند. این ادعا در حالی مطرح می‌شود که بیشترین انواع و اقسام کمک‌ها به نیازمندان، از جانب طبقه متوسط و محروم جامعه صورت می‌گیرد و همان‌ها هستند که در کنار دستگیری از بیماران و تهیدستان، نسبت به اقامه عزای سالار شهیدان(ع) گشاده‌دستی می‌کنند.

دعوت علی کریمی به اجتناب از سیاه‌پوشیدن

علی کریمی، فوتبالیست سابق و یکی از لیدرهای اغتشاشات سال گذشته، پس از آنکه کسب‌وکار دعوت مردم به آشوب و ایجاد ناامنی را پررونق یافت، اکنون پا را فراتر گذاشته و از مردم خواسته در ایام سوگواری سید و سالار شهیدان، سیاه نپوشند. این شخصیت مذبذب که کارنامه توهین به آیین‌های عاشورایی را پیش از فرار از ایران در کارنامه خود داشت، در توجیه اهانت خود مدعی شده بود که «من نیز همانند شما از کودکی شوق رسیدن به دهه محرم را داشتم و با گذشت زمان این ارادت را حفظ کرده‌ام»! کریمی خود را اسپانسر و حامی کیش به‌اصطلاح انسانیت می‌داند ولی حقیقت این است که از طرف کارفرمایان خود وظیفه دارد به هر آنچه رنگ و بوی محرم و عاشورا می‌دهد اهانت کند، چراکه رؤسای او می‌دانند بزرگداشت رشادت‌های اباعبدالله(ع) و اصحاب ایشان(ع)، تکریم رشادت‌های دلیرمردان دفاع مقدس و تحکیم پایه‌های انقلاب اسلامی را در پی دارد. به همین جهت است که ناجوانمردانه، نوک تیز استوری‌ها، پست‌های اینستاگرامی و توییتری خود را در شیوه‌ای منسوخ و از پیش باخته به سمت عمق اعتقادات مردم در این ایام نشانه گرفته است.

دیدگاه
محسن رستگار

هیئات ضرار

حداقل ۳ نفر از خاندان وحی را می‌شناسیم که بعضی از هیئت‌ها و مجالس روضه بر اباعبدالله علیه‌السلام را مثل مسجد ضرار تخریب و اهل آن جلسات را سرزنش و منع کردند.

۱ زمانی که امام حسین(ع) ۲ ساله شد، پیامبر (ص) در سفری، در بین راه ناگهان فرمودند: اناالله و انااليه راجعون و گریستند. اطرافیان دلیل را پرسیدند. رسول خدا (ص) ماجرای کربلا را که جبرئیل برایشان بازگو کرده بود، خاطرنشان کردند. پیامبر اکرم (ص) از سفر با ناراحتی بازگشتند و به منبر رفته، مردم را موعظه فرمودند. امام حسن(ع) و امام حسین(ع) نزد آن حضرت بودند.
...حضرت فرمودند: جبرئیل مرا خبر داد که این فرزندم را با بی‌حرمتی تمام می‌کشند. پروردگارا شهادت او را برایش پربرکت کن و او را از سروران شهدا قرار ده و بارالها! برای قاتلان و خوارکنندگان او برکت قرار مده.
پس از شنیدن این سخنان مردم شروع به ضجه زدن و گریه کردن نمودند. پیامبر (ص) فرمودند: «أتبکونه و لا تنصرونه؛ آیا برای او گریه می‌کنید درحالی که او را یاری نمی‌کنید.» (لهوف سیدبن طاووس؛ ص۱۴)

۲ وقتی کاروان اسرای کربلا به کوفه رسید، اهل کوفه جمع شدند و گریه و زاری کردند. امام سجاد(ع) در آن حال بیماری با صدای ضعیفی فرمودند: «اگر اینها گریه می‌کنند، پس چه‌کسی غیر از اینها مردان ما را کشته است؟!»(احتجاج/۲/۳۰۴)

۳ حضرت زینب(س) نیز در خطبه خود در کوفه، گریه مردم کوفه بر امام حسین(ع) را تقبیح کردند و فرمودند: «ای مردمی که اهل نیرنگ و بی‌وفایی هستید و کسی را که انتظار یاری از شما دارد، نامردانه تنها می‌گذارید، هیچ‌وقت اشک چشم‌تان خشک نشود و هیچ‌وقت آه سوزناک غم و اندوه از سینه شما خارج نشود! (احتجاج/۲/۳۰۴ و امالی طوسی/۹۲)
ایشان اهل کوفه را افرادی لاف‌زن معرفی می‌کنند و می‌فرمایند: «آیا در شما کسی غیر از انسان لاف‌زن هست؟ هَلْ فِیکُمْ إِلَّا الصَّلَفُ»(امالی طوسی/۹۲)
در هر ۳ واقعه می‌بینید که حضرات مکرّم اسلام، مردم را از گریه تنها بر اباعبدالله منع می‌کنند و آنان را به عدم‌نصرت و یاری حضرت، مؤاخذه می‌کنند و می‌خواهند بساط چنین مجلسی را جمع کنند. گویی این مجلس، مجلس ضرار است و باید آن را از بنیان کند. این مجلس رهزن است. این مجلس، مسکنِ بی‌مقداری است که دردی از معصوم و راه او درمان نمی‌کند. این مجلس، آب شوری است که تشنه‌تر می‌کند و آبی بر آتش دل اولیاءالله نیست. و به‌عبارتی این مجلس، اساسا مجلس روضه و هیئت واقعی نیست.
متأسفانه امروز هم مجالسی به ظاهر عنوان هیئت را یدک می‌کشند، ولی در واقع فقط در حد یک تشفّی شخصی و گریه و اشک و آه خلاصه می‌شوند. این مجالس نه‌تنها به یاری امام عصر (عج) و جبهه حق برنمی‌خیزند بلکه اساسا مورد تشویق و عنایت جبهه باطل و یزیدیان هم قرار می‌گیرند. اینان دین را از سیاست جدا می‌دانند، و آن را در حد یک نماز و حج و عزاداری گریه‌گون تقلیل می‌دهند؛ درحالی که بر حسب روایات دین، حول محور ولایت و یاری ولی خدا و راه او خلاصه می‌شود.

تحلیل

گریه بر شهید

مقام سیدالشهدایی را دست‌کم نباید گرفت. آقایی همه شهیدهای ...

جاده‌صاف‌کنی سلبریتی‌های سیاسی در توهین به فرهنگ عاشورا

علامت سؤال در برابر خرج‌دادن

صرف‌نظر از مواردی از این دست، برخی از جریان‌های سیاسی و چهره‌های شاخص آنها در تسهیل این فرایند نقش داشته‌اند. یکی از فعالان سیاسی و رئیس سابق دانشگاه علامه طباطبایی که در مرداد ۹۳ اظهارنظری قابل تأمل علیه عزاداری ایام محرم داشت، آن را تلویحاً کاری بیهوده و بدون بازده خوانده و گفته بود: «شما سالانه برای بعضی چیزها چقدر خرج می‌کنید؟ در همین ایام عاشورا چقدر پول‌ها خرج می‌شود؛ بازده فرهنگی‌اش چقدر است؟ ۲ نفر گریه می‌کنند و تمام می‌شود»!

تشبیه عزاداران به ابوموسی اشعری

کمی بعدتر، یکی دیگر از چهره‌های منسوب به یک جریان سیاسی، با گرفتن ژست حمایت از عاشورا، سوگواران را «ابوموسی‌های زمانه» لقب داد و نوشت: «یکی از گروه‌های اجتماعی که نقش‌آفرین در صحنه‌های گوناگون بودند، مقدسینی هستند که به مناسک آیینی به‌ویژه مستحبات عادت کرده و درنتیجه، خود را از دیگران متدین‌تر و برتر می‌دانند. این عده به لحاظ ظاهر با ایمان و تدینشان در میان توده مردم نفوذ زیادی هم پیدا می‌کنند. در نتیجه تبدیل به گروه مرجعی برای اظهارنظر در حوزه دین و تشخیص تکالیف دینی می‌شوند. در صدر اسلام نیز ابوموسی اشعری و افرادی از این دست در کوفه بسیار بودند که آدم‌های ظاهرالصلاح، متدین و مقدس می‌نمودند، ولی از معرفت و آگاهی تهی بودند. یکی از گروه‌های به‌وجود آورنده واقعه دردناک عاشورا همین دسته است».

بدعت سیاه‌پوشی!

مدتی بعد در شهریور ۹۸، روزنامه‌ای که ادعای روشنفکری مدرن داشت، سیاه‌پوشیدن را موجب افسردگی و حتی خودکشی عنوان کرد و ضمن مقایسه عزاداران سیاه‌پوش با داعش! این نوع عزاداری را «بدعتی مخرب» عنوان کرد و نوشت: «از نظر روانشناسی رنگ‌ها، مشکی حزن، اندوه و افسردگی ایجاد می‌کند و می‌تواند باعث حالت تهوع شود. رنگ سیاه، نماد ظلمت است، شادی و انبساط خاطر را از بین می‌برد و زمینه خودکشی در افرادی را که در بحرانند، افزایش می‌دهد. این رنگ، آثار روانی مخربی دارد. تزریق این همه سیاهی به جان فضای عمومی و طبل‌کوبی‌های گوشخراش و آلودگی‌های صوتی و سوءاستفاده از نام حسین بزرگ برای مقاصد دنیوی مبتذل، انحراف از پیام بیدارکننده و عزت‌بخش عاشوراست. گروه‌هایی مثل طالبان، داعش و جبهه‌النصره که ریشه وهابی دارند، در رنگ سیاه غوطه می‌خورند و حتی پرچم داعش سیاه است. سیاه‌پوش کردن فضای عمومی، بدعتی مخرب در دین است.»

تشکیک در ماجرای کربلا

هیئت‌های سکولار

مقام معظم رهبری: اینکه انسان در یک مجلس روضه یا هیئت عزاداری مراقب باشد که مبادا وارد مباحث اسلام سیاسی بشود، این غلط است. البته معنای این حرف این نیست که هر حادثه سیاسی در کشور اتفاق می‌افتد، ما باید حتماً در مجلس روضه آن را با یک گرایش خاصی - حالا این طرف، یا آن طرف بیان کنیم و احیاناً با یک چیزهایی هم همراه باشد؛ نه، اما فکر انقلاب، فکر اسلام، خط مبارکی که امام رضوان‌الله علیه در این مملکت ترسیم کردند و باقی گذاشتند، اینها بایستی در مجموعه‌ها و مانند اینها حضور داشته باشد

نگاه
حسین کاظم‌زاده

این شب‌ها منبر چه‌کسی را گوش بدهم؟

■ اگر یک منبر ایده‌آل را به کسی بخواهید معرفی کنید، چه اسامی‌ای را پیشنهاد می‌کنید؟
■ از آن مهم‌تر چه ویژگی‌هایی در این انتخاب برایتان مهم است؟
■ فرض کنید جوانی را در این جهت می‌خواهید راهنمایی کنید؛ چه می‌گویید؟
■ طبعا منبر محرم باید به جامعیت خود حرکتی باشد که امام حسین(ع) انجام داد. باید همه ابعاد - نه لزوما جزئیات - عاشورا را داشته باشد.
■ ابعاد عاشورا چیست؟

■ گاهی ما از عاشورا آن جنبه روضه و بعد عاطفی نهضت امام حسین(ع) را درنظر می‌گیریم؛ حال آنکه این بخشی از ماجراست. مردم ما بیشتر به این جنبه از حرکت سیدالشهدا(ع) متصل شده‌اند.
■ در یک نگاه کلان، عاشورا ۳ بعد اصلی دارد که منبر باید جامع این ۳ ویژگی باشد: عنصر عاطفه، عنصر حماسه و عزت و عنصر منطق و عقل.
■ رهبر انقلاب در بیان این ۳ ویژگی و توضیح یک منبر مطلوب این‌گونه می‌فرمایند:

۱ عاطفه را نسبت به حسین‌بن‌علی(ع) و خاندان پیغمبر(ص) بیشتر کند. (علقه، رابطه و پیوند عاطفی را باید مستحکم‌تر سازد.)
۲ نسبت به حادثه عاشورا، باید دید روشن و واضحی به مستمع بدهد.
۳ نسبت به معارف دین، هم ایجاد معرفت و هم ایجاد ایمان - ولو به نحو کمی - کند.

■ **اما عنصر عاطفه:**
آسیب برخی از منابر ما این است که گویا از بیان عاطفی و احساسی واقعه عاشورا ابا دارند و مرثیه نمی‌خوانند. روابط محبت‌آمیز میان سیدالشهدا(ع) و اصحاب و اهل‌بیت ایشان یکی از تابلوهای زیبای تاریخ بشریت است که همانطور که گفته شد مردم ایران هم از این جهت خیلی احساس تعلق به جریان سیدالشهدا پیدا کرده‌اند. ما در این حادثه تاریخ‌ساز زن و خانواده را در اوج نقش‌آفرینی داریم، کودک و نوجوان دلاور ...